

1 TESALONICENI

Cap. 1

Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în **Dumnezeu Tatăl** și în **Domnul Isus Hristos**: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

Mulțumim totdeauna lui **Dumnezeu** pentru voi toți, pe care vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre; căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejdi în Domnul nostru Isus Hristos!

Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu, alegerea voastră. În adevăr, **Evanghelia noastră** v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu **putere**, cu **Duhul Sfânt** și cu o **mare îndrăzneală**. Căci știți că, din dragoste pentru voi, am fost așa printre voi. Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați **primit Cuvântul** în multe necazuri cu **bucuria** care vine de la **Duhul Sfânt**; așa că ați ajuns **o pildă** pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia.

În adevăr, nu numai că de la voi **Cuvântul Domnului** a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre **credința** voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea. Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut și cum de la **idoli** v-ați întors la **Dumnezeu**, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat și să asteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți: pe **Isus**, care ne izbăvește de mânia viitoare.

Cap. 2

Voi înșivă știți, fraților, că **venirea** noastră la voi n-a fost zadarnică.

După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru să vă vestim **Evanghelia lui Dumnezeu** în mijlocul multor lupte.

Căci **propovăduirea** noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie. Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze **Evanghelia**, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui **Dumnezeu**, care ne cercetează inima.

În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuițat **vorbe măgulitoare**, nici **haina lăcomiei**: martor este Dumnezeu. N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca **apostoli ai lui Hristos**, am fi putut să cerem cinste. Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o **doică** ce-și crește cu drag copiii.

Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai **Evanghelia lui Dumnezeu**, dar chiar și **viața noastră**, atât de scumpi ne ajunseserăți.

Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră. Cum lucram zi și noapte ca să nu fim **sarcină** niciunuia din voi și vă propovăduiam **Evanghelia lui Dumnezeu**.

Voi sunteți **martori** și Dumnezeu, de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi, care **credeți**.

Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi ca un **tată** cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream să vă purtați într-un **chip vrednic de Dumnezeu**, care vă cheamă la **Împărăția și slava Sa**. De aceea mulțumim fără încetare lui **Dumnezeu** că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe **Cuvântul lui Dumnezeu**, care lucrează și în voi care **credeți**.

Căci, fraților, voi ați călcat pe urmele Bisericilor lui Dumnezeu care sunt în **Hristos Isus**, în Iudeea; pentru că și voi ați suferit din partea celor de un neam cu voi aceleași rele pe care le-au suferit ele din partea iudeilor.

Iudeii aceștia au omorât pe **Domnul Isus** și pe **proroci**, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui **Dumnezeu** și sunt vrajmași tuturor **oamenilor**, căci ne opresc să vorbim **neamurilor** ca să fie **mântuite**. Astfel, ei totdeauna pun vârf păcatelor lor. Dar, la urmă, i-a ajuns **mânia lui Dumnezeu!**

Noi, fraților, după ce am fost despărțiți câțeva vreme de voi, cu fața, dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorința să vă vedem. Astfel, o dată și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi, dar ne-a împiedicat Satana.

Căci cine este, în adevăr, **nădejdea** sau **bucuria** sau **cinuna** noastră de slavă? Nu sunteți **voi** înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui? Da, voi sunteți **slava** și **bucuria** noastră.

Cap. 3

De aceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena și v-am trimis pe **Timotei**, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în **Evanghelia lui Hristos**, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în **credința** voastră, pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste **necazuri**, căci știți singuri că la aceasta suntem rânduți. Și când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri, ceea ce s-a și întâmplat, cum bine știți.

Astfel, în nerăbdarea mea, am trimis să-mi aducă știri despre **credința** voastră de teamă ca nu cumva să vă fi ispitit Ispitorul, și **osteneala** noastră să fi fost degeaba.

Dar chiar acum a venit **Timotei** de la voi la noi și ne-a adus vești bune despre **credința** și

dragostea voastră, că totdeauna păstrați o plăcută aducere aminte despre noi și că doriți să ne vedeți, cum dorim și noi să vă vedem pe voi. De aceea, fraților, în toate **strâmtorările** și **necazurile** noastre, am* fost mângâiați cu privire la voi prin **credința** voastră. Acum, da, trăim, fiindcă voi stați **tari în Domnul**.

Cum putem noi oare să mulțumim îndeajuns lui **Dumnezeu** cu privire la voi, pentru toată **bucuria** pe care o avem din pricina voastră înaintea Dumnezeului nostru? Zi și noapte îl rugăm nespus să vă putem vedea fața și să putem împlini ce mai lipsește **credinței** voastre. Însuși **Dumnezeu**, Tatăl nostru, și Domnul nostru **Isus Hristos** să ne netezească drumul la voi!

Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în **dragoste** unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru **Isus Hristos** împreună cu toți **sfinții Săi**.

Cap. 4

Încolo, **fraților**, fiindcă ați învățat de la noi cum să vă purtați și să fiți **plăcuți lui Dumnezeu**, și așa și faceți, vă rugăm și vă îndemnăm în **Numele Domnului Isus** să sporiti tot mai mult în privința aceasta. Știți, în adevăr, ce învățăături v-am dat prin **Domnul Isus**.

Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de **curvie**; fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în **sfințenie** și **cinste**, nu în apriinderea poftelor, ca **neamurile**, care nu cunosc pe **Dumnezeu**.

Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său, pentru că **Domnul** pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărit. Căci **Dumnezeu** nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire. De aceea, cine nesocotește aceste învățăături nesocotește nu pe un om, ci pe **Dumnezeu**, care v-a dat și **Duhul Său cel Sfânt**.

Cât despre **dragostea frățescă**, n-aveți nevoie să vă scriem, căci voi singuri ați fost învățați de **Dumnezeu** să vă iubiți unii pe alții, și iubiți în adevăr pe **toți frații** care sunt în toată **Macedonia**. Dar vă îndemnăm, fraților, să sporiti tot mai mult în ea. Să căutați - să trăiti liniștiți, - să vă vedeți de treburi și - să lucrați cu mâinile voastre, cum v-am sfătuit. Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară și să n-aveți trebuință de nimeni.

Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce **au adormit**, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă **credem** că **Isus a murit** și a înviat, **credem** și că **Dumnezeu** va aduce înapoi împreună cu **Isus** pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin **Cuvântul Domnului**: noi **cei vii**, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu

vom lua-o înaintea celor **adormiți**. Căci Însuși **Domnul**, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, **Se va coborî din cer** și întâi vor învia cei **morți în Hristos**. Apoi, noi **cei vii**, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei **în nori**, ca să întâmpinăm pe **Domnul** în văzduh; și astfel vom fi **totdeauna cu Domnul**.

Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste **cuvinte**.

Cap. 5

Cât despre **vremuri** și **soroace**, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că **ziua Domnului** va veni ca un hoț noaptea.

Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci **o prăpădenie** neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare.

Dar voi, fraților, nu sunteți în **întuneric**, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți **fii ai luminii** și **fii ai zilei**. Noi nu suntem ai noptii, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să **veghe**m și să **fim treji**. Căci cei ce dorm, dorm **noaptea** și cei ce se îmbată, se îmbată **noaptea**.

Dar noi, care suntem **fii ai zilei**, - să fim treji, - să ne îmbrăcăm cu **platoșa credinței** și a dragostei și - să avem drept **coif** nădejdea mântuirii.

Fiindcă **Dumnezeu** nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să **trăim** împreună cu El. De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr.

Vă rugăm, fraților, să priviți **bine** pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în **Domnul** și care vă sfătuiesc.

Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina **lucrării lor**. Trăiți în pace între voi.

Vă rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe cei ce trăiesc în **neorânduială**; să îmbărbătați pe cei **deznădăduiți**; să sprijiniți pe cei **slabi**, să fiți răbdători cu toți.

Luați seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău, ci căutați totdeauna să faceți ce este bine atât între voi, cât și față de toți.

Bucurați-vă întotdeauna.

Rugați-vă neîncetat.

Mulțumiți lui **Dumnezeu** pentru **toate lucrurile**, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.

Nu stingeți **Duhul**.

Nu disprețuiți **prorociile**. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.

Feriți-vă de **orice se pare rău**.

Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin și **duhul** vostru, **sufletul** vostru și **trupul** vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru **Isus Hristos**.

Cel ce v-a chemat este **credincios** și va face lucrul acesta.

Fraților, ruțați-vă pentru noi.

Spuneți **sănătate** tuturor fraților cu o sărutare sfântă.

În Domnul vă rog fierbinte ca **epistola** aceasta să fie citită tuturor fraților.

Harul Domnului nostru **Isus Hristos** să fie cu voi cu toți! Amin.